

SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA

KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI

GSK-KPA-A-240/11

Priština, 3. oktobar 2012. godine

U postupku:

Ž. T.,

Adresa ...

Srbija

Podnosilac zahteva/Žalilac

protiv

N. J.,

Adresa ...

Srbija

Tužena strana/Tuženik

Žalbena veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Anne Kerber, predsedavajući sudija, Elka Filcheva - Ermenkova i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije Kosovske agencije za imovinu KPCC/D/A/108/2011 (spisi predmeta upisani pod KAI brojevima KPA34698, KPA34699, KPA347000, KPA34701 i KPA34702), od dana 13. maja 2011. godine, nakon zasedanja održanog dana 3. oktobra 2012. godine, donosi sledeće:

PRESUDA

- 1- Žalbe uložene od strane Ž. T. dana 12. decembra 2011. godine, upisane pod brojevima GSK-KPA-A-240/11, GSK-KPA-A-241/11, GSK-KPA-A-242/11, GSK-KPA-A-243/11, GSK-KPA-A-244/11, spojene su jedinstvenom predmetu upisanom pod brojem GSK-KPA-A-240/11.
- 2- Odbijaju se kao neosnovane žalbe uložene od strane Ž. T. na odluku Komisije Kosovske agencije za imovine KPCC/D/A/108/2011, od dana 13. maja 2011. godine.
- 3- Potvrđuje se odluka Komisije Kosovske agencije za imovinu KPCC/D/A/108/2011, od dana 13. maja 2011. godine, u delu koji se odnosi na predmete upisane pok KAI brojevima KPA34698, KPA34699, KPA34700, KPA34701 i KPA34702.
- 4- Žalilac treba platiti troškove postupka određene u iznosu od € 350 (trista pedeset), u roku od 90 (devedeset) dana od dana uručenja ove presude inače će doći do prisilnog izvršenja.

Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 30. novembra 2007. godine, Ž. T. je podneo pet imovinskih zahteva u Kosovskoj agenciji za imovinu u vezi privatne imovine u ime njegovog strica, sada pokojnog Lj. T., koji je prema njemu bio nosilac imovinskog prava poljoprivredne imovine, kojima je potraživao ponovni posed katastarskih parcela poljoprivredne imovine. Gore navedeni zahtevi se odnose na predmete upisane u ovom Sudu pod brojevima: GSK-KPA-A-240/11, GSK-KPA-A-241/11, GSK-KPA-A-242/11, GSK-KPA-A-243/11 i GSK-KPA-A-244/11. U ovim zahtevima, on navodi da je posed izgubljen dana 16. juna 1999. godine, te i da se pravo nad ovim imovinama ne može uživati iz razloga okolnosti koje su direktno povezane ili proizlaze iz oružanog sukoba koji se desio na Kosovu između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine.

U Certifikatu o pravima nad nepokretnom imovinom Katastarske Kancelarije Kosovo Polje UL-7251407100006, od dana 27. juna 2008. godine, J. N., tužena strana u zahtevu, je upisana kao vlasnik sledećih katastarskih parcela:

Broj spisa predmeta Vrhovnog suda i broj spisa predmeta KAI	Podaci povodom parcela u predmetu
GSK-KPA-240/11 (KPA34698)	br. 397, na mestu zvanom "Dole Bresjaka": njiva II klase, u površini od 0.76.13 ha, katastarska zona Ugljare, Opština Kosovo Polje
GSK-KPA-241/11 (KPA34699)	br. 467/2, na mestu zvanom "Donja Livada": livada III klase, u površini od 0.15.39 ha, katastarska zona Ugljare, Opština Kosovo Polje
GSK-KPA-242/11 (KPA34700)	br. 468, na mestu zvanom "Donja Livada": njiva III klase, u površini od 0.12.81 ha, katastarska zona Ugljare, Opština Kosovo Polje
GSK-KPA-243/11 (KPA34701)	br. 499, na mestu zvanom "Livade Smonica": njiva III klase, u površini od 0.35.94 ha, katastarska zona Ugljare, Opština Kosovo Polje
GSK-KPA-244/11 (KPA34702)	br. 789, na mestu zvanom "Kecmanovo": njiva V klase, u površini od 0.73.98 ha, katastarska zona Ugljare, Opština Kosovo Polje

U prilogu njegovom zahtevu, podnosilac je dostavio KAI sledeća dokumenta-dokaze:

- Izvod iz matične knjige umrlih br. 5, izdat od strane Opštine Kosovo Polje, dana 04. novembra 1991. godine, u kojem je navedeno da je Lj. T. preminuo u selu Ugljare, u Kosovu Polju, dana 9. septembra 1991. godine;
- Posedovni list izdat od strane Opštinske uprave za geodeziju u Prištini, od dana 18. oktobra 1988. godine;
- Ličnu kartu na ime Ž. T., od dana 22. februara 2000. godine

N. J., u svojstvu tužene strane, je osporila zahteve podnosioca Ž. T. navodeći da je ona nosilac imovinskog prava nad predmetnom imovinom. U prilogu odgovoru na zahtev ista je dostavila sledeće dokaze:

- Ugovor o ustupanju i raspodeli imovine za života, Ovr. br. 3315/10, od dana 13. maja 2010. godine;
- Rešenje opštinskog suda u Prištini, T.no. 7/92, od dana 16. januara 1992. godine, kojim je J. N. – tužena strana – bila proglašena naslednikom ostavinske mase T. Lj. koja je predmet zahteva;
- Posedovni list br. 285, Katastarske uprave za nepokretnu imovinu br. 952-01-1/97, od dana 21. avgusta 1997. godine;

- Certifikat o pravima na nepokretnu imovinu Katastarske uprave Kosova Polja, UL-7251407100006, od dana 27. juna 2008. godine;
- Odluku Katastarske uprave Kosova Polja, br. 527/2008, od dana 26. juna 2008. godine.

Izvršni sekretarijat KAI je tokom postupka verifikacije dostavljenih dokumenata pozitivno verifikovao posedovni list br. 285 od dana 21. avgusta 1997. godine, kojim je ustanovljeno da su parcele koje potražuje podnosilac zahteva upisane na ime tužene strane kao nosioca imovine. Posedovni list se podudara sa Certifikatom o pravima na nepokretnu imovinu Katastarske uprave Kosova Polja, UL-7251407100006, od dana 27. juna 2008. godine. Međutim, presuda C. br. 1296/94, od dana 31. marta 1998. godine, i Rešenje Opštinskog suda u Prištini T. br. 7/92, od dana 16. januara 1992. godine, nisu nađene u arhivi Opštinskog suda. Ipak, Certifikat o pravima na imovinu, od dana 11. oktobra 2010. godine, nađen *ex officio* od strane službenika za verifikaciju Izvršnog sekretarijata KAI, koji predstavlja aktualno situaciju predmetnih parcela, glasi da je tužena strana vlasnik spornih imovina.

U 2008. godini i 2010. godini, KAI, je putem ekipe za obaveštenja, otišla na mestu na kojem su se parcele navodno nalazile te je postavila znakove na određenim katastarskim parcelama. U daljem postupku, N. J., se pojavila u Izvršnom sekretarijatu kao tužena strana te je osporila podnete zahteve predstavljanjem navedenih dokaza.

Predstavljanjem dokaza pred KAI, tužena strana je izjavila da je ona nosilac imovinskog prava imovine koju potražuje Ž. T. Ona je dalje izjavila da podnosilac zahteva nije vlasnik ovih nepokretnih imovina te i da je on podneo zahtev bez ovlašćenja da to uradi.

Komisija Kosovske agencije za imovinu (KKAI) je odlukom KPCC/D/A/108/2011, od dana 13. maja 2011. godine, odlučila da odbaci kao neprihvatljive zahteve podnete od strane Ž. T. sa obrazloženjem da nije uspeo da dostavi punomoćje člana domaćinstva- njegovog strica- kako bi bio u stanju da obavi zakonske radnje podnošenja zahteva u ime nosioca imovinskog prava.

Odluka je uručena podnosiocu zahteva dana 2. decembra 2011. godine.

Dana 12. decembra 2011. godine, Ž. T. (u daljem tekstu: žalilac) je uložio žalbu Vrhovnom sudu, kojom je napao odluku KKAI na osnovu pogrešnog i nepotpunog ustanovljavanja činjeničnog stanja, pogrešnu primenu materijalnog prava i bitnu povredu proceduralnih odredbi, zahtevajući od Suda da pozitivno odluči po njegovoj žalbi. Dalje, u njegovoj žalbi isti navodi da su nakon smrti njegovog strica, Lj. T. i njegove supruge D. T., naslednice ostavinske mase trebali biti njegova braća T. i D. i njegova sestra L. T. Međutim, sestra njegovog ujaka, N. T., tužena strana, je obavila neovlašćeni prenos te je na osnovu rešenja o nasleđu T.

br. 7/92 od dana 16. januara 1992. godine, bez saznanja ostalih članova porodice, proglašena jedinim naslednikom i na osnovu rešenja ista je postala vlasnik u katastarskoj upravi.

Otac podnosioca zahteva, T. T., je primio presudu C. br. 1296/94, od dana 7. novembra 1998. godine, kojom je ustanovljeno da N. T. nije bila ćerka Lj. T. Na kraju, podnosilac zahteva navodi da su oni počinili grešku time što nisu blagovremeno pripremili i obavili ostavinski postupak kako bi rešili imovinsko pravne odnose unutar porodice, ali on se nada da će to skoro uraditi.

Tuženik, N. J., je podnela odgovor na žalbu žalioaca dana 16. januara 2012, godine, kojim je osporila njegovu žalbu, time jer žalilac nema punomoćje i imovinsko pravo, ona je predložila da se žalba odbaci. Na osnovu rešenja o nasleđu T. br. 7/92 od 16. januara 1992, godine, i posedovnom listu br, 285 Katastarske zone Ugljare, ona je vlasnik imovina koje potražuje podnosilac zahteva te i da zahtevi podnosioca nisu u vezi okolnosti koje su direktno povezane ili rezultiraju iz oružanog sukoba koji se desio na Kosovu između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine, u smislu člana 3.1 UNMIK Uredbe 2006/50 KAI nije nadležna da odluči povodom ovog pravnog pitanja.

Iz razloga što Ž. T. nije bio vlasnik predmetne imovine te i zbog toga što nije izgubio pravo zbog okolnosti koje su direktno povezane ili proizlaze iz oružanog sukoba, njegovi zahtevi se trebaju odbaciti kao neprihvatljivi zbog nedostatka nadležnosti i time odbaciti njegovu žalbu takođe.

Vrhovni sud je spojio zahteve.

Pravno obrazloženje:

Spajanje žalbi:

Član 13. 4 UNMIK Uredbe 2006/50, zamenjene Zakonom br. 03/L-079 o Rešavanju zahteva koji se odnose na privatnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu predviđa da Vrhovni sud može da odluči o spajanju žalbi kada je takvo spajanje izvršila Komisija u skladu sa članom 11. 3 (a) ove Uredbe. Ovaj deo omogućava Komisiji da spoji zahteve i kako bi odlučila i donela odluke kada su u pitanju ista pravna pitanja i dokazi.

Odredbe Zakona o parničnom postupku su u primeni u žalbenom postupku pred Vrhovnim sudom Kosova, na osnovu člana 12. 2 UNMIK Uredbe 2006/50, zamenjene Zakonom br. 03/L-079, i člana 408.1 u vezi sa članom 193 Zakona br. 03/L006 o Parničnom postupku, koji predviđa mogućnost spajanja svih žalbi putem sudskog rešenja kao bi to spajanje doprinelo efikasnost postupka.

U tekstu žalbi uložениh od strane žalioaca, Vrhovni sud nalazi da su sem različitih brojeva predmeta koji se odnose na uložene žalbe, čitav činjenični i pravni osnov, kao i pitanje dokaza je u potpunosti isto u sva 5 (pet)

predmeta. Jedino parcele koje su pitanje imovinskog prava, koje se potražuju u svakom predmetu, su različite. Žalbe su zasnovane na izuzetno istoj izjavi i na istoj dokumentaciji. Dalje, pravno obrazložene dato od strane Komisije povodom zahteva je isto.

Žalbe uložene od strane Ž. T. dana 12. decembra 2012. godine, upisane pod brojevima GSK-KPA-A-240/11 do GSK-KPA-A-244/11 spojene jedinstvenom predmetu upisanom pod brojem GSK-KPA-A-240/11.

Prihvatljivost žalbi:

Na osnovu člana 12.1 UNMIK Uredbe zamenjene Zakonom br. 03/L-079, stranka može uložiti žalbu u roku od trideset (30) dana od dana obaveštenja o odluci.

U konkretnom slučaju, odluke KKAI su uručene žalioocu dana 2. decembra 2011. godine, dok je isti uložio njegove žalbe dana 12. decembra 2011. godine, što znači manje od 30 dana nakon prijema obaveštenja o odlukama KKAI.

Tužena strana/tuženik, N. J., je primila odluku na koju je uložena žalba dana 10. decembra 2011. godine, te je 16. decembra 2011. godine, primila žalbu i odgovorila je na istu dana 30. decembra 2011. godine.

Žalbe su prihvatljive jer su iste blagovremeno uložene; međutim, žalbe su neosnovane.

Zasnovanost:

Vrhovni sud primećuje da na osnovu dostavljenih dokumenata od strane podnosioca zahteva, navedenih navoda u žalbi i dokaza dostavljenih od strane tužene strane/tuženika, proizlazi da je odluka na koju je uložena žalba doneta na osnovu tačnog i potpunog utvrđivanja činjeničnog stanja kao i materijalnog i proceduralnog zakona u primeni, kada je odlučeno u odluci na koju je uložena žalba da se zahtevi upisani pod brojevima KAI 34698, 34699, 34700, 34701 i 34702 trebaju odbaciti pošto podnosilac zahteva/žalilac nije imao i nije predstavila punomoćje da ima zakonsko svojstvo da podnese zahtev, kao što je predviđeno članom 5.2 UNMIK Administrativnog naređenja zamenjenog zakonom br. 03/L-079. Ova zakonska odredba eksplicitno predviđa da u postupcima pred Komisijom, u slučaju kada fizičko lice nije u stanju do podnese zahteve, zahtevi mogu biti podneti od strane člana domaćinstva tog fizičkog lica. Podnosilac zahteva može biti zastupan od strane fizičkog lica koje je ovlašćeno valjanim punomoćjem i pravilno procesiran.

Podnosilac zahteva, međutim, nije dokazao takvo ovlašćenje. Podnosilac zahteva, kao nećak pokojnog Lj. T., nije član domaćinstva ovog bivšeg nosioca imovinskog prava. Iz ovoga se zaključuje da podnosilac zahteva treba da dostavi KAI i Sudu punomoćje od strane osoba koje su sada vlasnici imovine ili treba dokazati da je on sam vlasnik imovine. Podnosilac zahteva nije iskoristio ni jednu od ovih mogućnosti. On je, međutim dostavio Sudu odluku Opštinskog suda u Prištini - br. 1296/94 od dana 31. marta 1998. godine – kojom je odlučeno da N. J. T. nije naslednik Lj. T. Ova odluka, međutim, ne sadrži dokaz da je podnosilac zahteva zastupnik vlasnika imovine a ni sam vlasnik. Najpre, Sud primećuje da ova odluka nije overena kao pravosnažna ali se na istu može uložiti žalba. Drugo, odluka ne govori o vlasništvu predmetnih imovina.

Dalje, Sud nalazi da predmet ne spada u okviru nadležnosti istog u smislu člana 2.1 UNMIK Uredbe 2006/50, zamenjene Zakonom br. 03/L-079. Na osnovu ove odredbe, Vrhovni sud je nadležan za predmete u kojima se imovinsko pravo ne može uživati zbog okolnosti direktno povezane ili koje proizlaze iz oružanog sukoba koji se desio u periodu između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine. U konkretnom slučaju, predmet zahteva je očigledno povezan sa ranijim konfliktom između žalioca i tuženog u vezi ostavštine Lj. T., koji je postojao pre oružanog sukoba te nije povezan sa ovim sukobom.

Na osnovu svega ovoga, žalbe se trebaju odbiti i odluka KKAI u delu koji se odnosi na predmetnu imovine se treba potvrditi.

Troškovi postupka:

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 Administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-79, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom. Međutim, isti izuzeci nisu predviđeni u postupcima pred Vrhovnim sudom. Prema tome, standardna tarifa sudske takse je predviđena Zakonom o sudskim taksama (službeni list SAPK-3. oktobar 1987. godine) i AN 2008/02 Sudskog saveta Kosovo o Ujedinjenju sudskih taksi koji su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem.

Prema tome, sledeće sudske takse se odnose na ovoj žalbeni postupak:

- Tarifa sudske takse za ulaganje žalbe (član 10.11 AU 2008/2): 30 €
- Tarife sudske takse za donošenje presude za odbacivanje tužbe (član 10.21, 10.12, i 10.1 AU 2008/2), uzimajući u obzir da se vrednost predmetne imovine može razumno oceniti više od € 50.000: € 300 (€ 50 + 0,5% of € 50.000).
-

Ove troškove postupka će snositi žalilac pošto je isti izgubio slučaj. Na osnovu člana 46 Zakona o sudskim taksama, kada je osoba sa prebivalištem u inostranstvu obavezna da plati kaznu, završni rok ne može biti manji od 30 (trideset) dana i veći od 90 (devedeset) dana. Vrhovni sud odlučuje, da u konkretnom slučaju, žalilac treba platiti sudsku taksu u roku od 90 dana od dana uručjenja ove presude. Član 47. stav 3. predviđa da u slučaju da stranka ne plati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, ista će trebati da plati novčanu kaznu u iznosu od 50% od iznosa kazne. U slučaju da stranka ne isplati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, sprovedeće se prisilno izvršenje

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-079, ova presuda je konačna i primenljiva i ne može biti osporena korišćenjem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Anne Kerber, EULEX predsedavajuću sudija

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX sudija

Sylejman Nuredini, Sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar